

Valtiovarainministeriölle

Lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi laeiksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain ja verotusmenettelystä annetun lain 65 §:n muuttamisesta (luonnos 14.9.2012)

Valtiovarainministeriö on varannut Perheyritysten liitto ry – Familjeföretagens förbund rf:lle tilaisuuden esittää lausuntonsa otsikossa mainitusta luonnoksesta hallituksen esitykseksi. Perheyritysten liitto kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto ja kunnioittavasti esittää lausuntonaan seuraavaa:

1. Aluksi

Perheyritysten liitto viittaa 25.5.2012 asiasta antamaansa lausuntoon ja siinä esitettyihin yleisiin näkökohtiin. Niihin nojautuen toteamme edelleen, että mikäli korkovähennysrajoituksia Suomen verolainsäädäntöön otetaan, niistä on näkemyksemme mukaan tehtävä tarkoin rajattuja ja yksinomaan veronvälttämistarkoituksessa tehtyjen järjestelyjen torjumiseen soveltuvia. Ottaen huomioon EU-oikeuden ja verosopimusten asettamat rajoitteet korkovähennysrajoitukset olisi suunnattava mahdollisimman tarkoin sellaisiin rahoitusjärjestelyihin, jotka ovat keinotekoisia, vailla liiketaloudellisia syitä ja johtavat korkotulon jäämiseen verottamatta tai verottamiseen hyvin matalalla verokannalla.

Korkovähennyslainsäädäntö ei saa haitata Suomessa harjoitettavaa yritystoimintaa eikä vaikeuttaa sen rahoitusta entisestään. Erilaisista lievennyksistä huolimatta sillä tavoin vaikuttaa yleinen korkovähennysrajoitus. Sikäli kuin korkovähennysrajoitukset aiotaan toteuttaa ns. yleisen korkovähennysrajoitusmallin kautta, rajoituksia olisi muokattava jäljempänä mainittujen ongelmien pienentämiseksi.

2. Eräitä näkökohtia luonnoksessa 14.9.2012 esitettävästä mallista

Lakiesitysluonnokseen tehdyt muutokset ovat perusteltuja ja auttavat merkittävästi kohdentamaan korkovähennysrajoituksia niihin tilanteisiin, joihin niiden hallituksen päätöksen mukaan on tarkoituskin kohdentua. Perheyritysten liitto kannattaa tällaisia muutoksia.

Lakiesitysluonnoksessa on aiempaan versioon nähden lievennetty korkovähennysrajoituksia siltä osin, millaisissa tilanteissa muiden konserniyhtiöiden antamat vakuudet ns. saastuttavat lainan etuhyteislainaksi ja siten vievät koron vähennysrajoitusten piiriin. Perheyritysten liitto pitää näitä lievennyksiä erittäin hyvinä ja perusteltuina, sillä niiden myötä ehdotetut rajoitukset haittaisivat aiempaa vähemmän liiketaloudellisessa tarkoituksessa tehtyjä, usein pelkästään kotimaisten osapuolten välillä tapahtuvia rahoitusjärjestelyjä.

Ns. konsernivakuuskielto koskee kuitenkin edelleen tilanteita, joissa suomalaisen liiketoimintakonsernin emoyhtiö järjestää vakuudet ulkopuoliselle pankkirahoitukselle, jota sen tytäryhtiöt saavat. Ongelmia aiheuttaa erityisesti ehdotetun 18 a §:n 6 momentin 2 kohta, jonka mukaan velkaa pidetään etuyhteysvelkana silloin, kun velan vakuutena on etuyhteysosapuolen saatava.

Emoyhtiö antaa usein tytäryhtiöidensä velkojen vakuudeksi yritysikiinnityksiä omaan omaisuutensa. Yrityskiinnityslain mukaan yritysikiinnitys kattaa myös erilaisia saamisia kuten myyntisaamisia. Samoin tytäryhtiön puolesta annetun velan vakuutena voi sellaisenaan ilman yritysikiinnitystäkin olla emoyhtiön saatava kuten joukkovelkakirjalaina. Jotta tällaiset liiketoiminnassa tavanomaiset vakuusjärjestelyt eivät johtaisi korkovähennysten rajoittamiseen ja rahoituskustannusten nousuun, 18 a §:n 6 momentin 2 kohta olisi näkemyksemme mukaan perusteltua poistaa.

Yleisen korkovähennysrajoitusmallin liiketoimintakonsernin sisäiselle rahoitukselle mukanaan tuoma ongelma konsernin rahoituksesta vastaavan emoyhtiön ja tytäryhtiöiden välisten lainojen korkovähennysten leikkautumisesta sisältyy lievennyksistä huolimatta myös uuteen esitykseen. Silloin rajoitukset osuvat tilanteisiin, joihin niitä ei ole tarkoitettu, ja aiheuttavat kahdenkertaista verotusta myös puhtaasti Suomen sisäisissä tilanteissa. Tästä olemme esittäneet esimerkin edellisessä lausunnossamme 25.5.2012. Tämän ongelman poistoon paras keino olisi kohdennettuun korkovähennysrajoitukseen siirtyminen. Perheyritysten liitto toteaa kuitenkin, että nyt lausunnon kohteena olevaan luonnokseen mukaan otettu ns. konsernitasetesti lieventää tätä ongelmaa jossakin määrin. Tosin konsernin rahoituksen järjestävä emoyhtiö on yleensä selkeästi vakavaraisempi kuin tytäryhtiönsä juuri tämän rahoitusfunktion vuoksi. Silloin oman pääoman suhde taseen loppusummaan konsernitaseessa on yleensä korkeampi kuin tytäryhtiöissä, jolloin konsernitasetesti ei poista kahdenkertaista verotusta.

Edelleen viittamme edellisessä lausunnossa esiin nostamaamme kysymykseen, että 500 000 euron de minimis -testi voi johtaa jyrkkyydessään pahimmillaan muutaman euron korkovaihtelun (499 999 euroa vai 500 001 euroa) perusteella käytännössä sattumanvaraisesti siihen, että korkovähennyksiä joko rajoitetaan tai ei rajoiteta. Siksi 500 000 euron raja olisi muutettava absoluuttiseksi safe harbour -säännökseksi, jolloin sen alittavat korkomenot olisivat aina vähennyskelpoisia.

Lisätietoja asiasta antaa veroasiantuntija Simo Valtti (0400 276 166, simo.valtti@perheyritystenliitto.fi).

Helsingissä 28. päivänä syyskuuta 2012

PERHEYRITYSTEN LIITTO R.Y. – FAMILJEFÖRETAGENS FÖRBUND R.F.

Matti Vanhanen
toimitusjohtaja

Simo Valtti
veroasiantuntija